

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

09 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Vladimir Timofti,

Judecători – Anatolie Țurcan, Elena Cobzac, Nadejda Toma, Victor Boico

a judecat, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către inculpatul Rîbac Andrei, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoreiei Buiucani, mun. Chișinău din 26 februarie 2007 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2018, în cauza penală în privința lui

Rîbac Andrei XXXXX, născut la XXXXXX, originar din r-nul XXXXX, domiciliat în mun. XXXXXX str. XXXXXX, nr. XX, (viza) or. XXXXX, str-la XXXXXX, nr. XX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 10.02.2006– 26.02.2007;

Instanța de apel: 25.10.2018–19.12.2018;

Instanța de recurs: 26.02.2019 – 09.07.2019;

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoreiei Buiucani, mun. Chișinău din 26 februarie 2007, Rîbac Andrei a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art.186 alin.(2) lit. a), b), c), d) Cod penal la 2 ani închisoare;

- în baza art.187 alin.(2) lit. e), f) Cod penal la 3 ani închisoare.

În temeiul art.84 Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor numite, definitiv i s-a stabilit pedeapsa - 3 ani 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

S-a dispus încasarea sumei de 400 lei de la A. Rîbac în beneficiul lui E. Dolgopolov.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că A. Rîbac la 03.11.2005, orele 24⁰⁰, aflându-se pe str. Alba Iulia, mun. Chișinău și având scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, s-a apropiat de cet. I. Sofronovici, și aplicându-i câteva lovituri peste corp, în mod deschis i-a sustras scurta la prețul de 200 lei, în buzunarul căreia se mai aflau bani, în sumă de 5 400 lei, telefon mobil de model „Nokia 3330” la prețul de 800 lei, după ce cu bunurile sustrase a părăsit locul comiterii infracțiunii, astfel cauzând părții vătămate o daună materială considerabilă în sumă de 6 400 lei.

Tot el, la 04.11.2005, aproximativ pe la orele 15⁰⁰ prin înțelegere prealabilă cu altă persoană în privința căreia a fost pronunțată sentința de condamnare, s-a apropiat de microbuzul de model „XXXXXX” cu n/î XXXXXX, care era parcat și lăsat fără supraveghere pe str. Paris, mun. Chișinău, în apropierea restaurantului „Picasso” de către

cetățeanul E. Iurcu, de unde pe ascuns a scos oglinda retrovizoare laterală din partea stângă, la prețul de 180 lei, și cu cele sustrase au părăsit locul infracțiunii, cauzând părții vătămate o daună considerabilă în suma totală de 180 lei.

Tot el, în mod repetat, la data de 06.11.2005, aproximativ la orele 22²⁰ prin înțelegere prealabilă cu altă persoană în privința căreia este pronunțată sentință de condamnare, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane prin spargerea geamului, a pătruns în casa particulară a cet. R. Grinovici, situată pe str. XXXXXX, nr.XX mun. XXXXXX de unde pe ascuns a sustras mai multe bunuri materiale în sumă totală de 2 070 lei, cauzând părții vătămate o pagubă materială considerabilă.

Tot el, în mod repetat, la data de 11.11.2005, aproximativ la orele 19⁰⁰, având înțelegere prealabilă cu altă persoană în privința căreia este pronunțată sentință de condamnare, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane s-au apropiat de automobilul de model „XXXXXX” cu n/î XXXXXX, care era lăsat de către E. Dolgopolov fără supraveghere pe str. XXXXXX, intersecția cu str. Suceava, unde prin acces liber au pătruns în automobil și au sustras auto-casetofonul de model „Goldstar” la preț de 280 lei, după care cu bunul sustras au părăsit locul infracțiunii, cauzând părții vătămate o pagubă considerabilă.

Tot el, în mod repetat, la data de 22.11.2005 pe la orele 18³⁰, prin înțelegere prealabilă cu alte persoane în privința cărora este pronunțată sentință de condamnare, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane la trecerea dintre casele pe str. XXXXXX și str. XXXXXX, mun. Chișinău, folosindu-se de un moment de neatenție din partea cet. T. Sîli, pe ascuns și prin acces liber, i-a sustras geanta de damă la prețul de 60 lei în care se aflau mai multe bunuri materiale, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 347 lei.

Suma totală pagubei pricinuite pe toate episoadele de furt comise de către inculpatul A. Rîbac constituie 2 877 lei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpat prin intermediul reprezentantului I. Moscal, care a solicitat repunerea în termen a apelului cu admiterea acestuia, casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare argumentând următoarele:

- nu a comis infracțiunile incriminate, iar dosarul penal în privința sa a fost fabricat, deoarece A. Rîbac la momentul săvârșirii infracțiunilor incriminate nu se afla în Chișinău;

- dânsul a venit în mun. Chișinău doar la data de 15.11.2005. iar la 21.11.2005 ora 08.00 a fost reținut de colaboratorii de poliție fiindu-i incriminat că a comis sustragerile, însă a explicat că nu s-a aflat în Chișinău în perioada indicată;

- a fost impus de către colaboratorii de poliție să recunoască că a comis 2 infracțiuni;

- în perioada cât s-a aflat la Centrul pentru minori era scos de către colaboratorii de poliție și dus la locurile unde s-ar fi comis infracțiunile și era impus să semneze careva documente;

- procesele verbale din 15.12.2005 (f.d.5, 66-70, 91-95, 107-110, 118, 126-131, 145-150, 192-195, 231-234, 245 vol. I) și din 19.12.2005 (f.d.30-31 vol. I) precum și ordonanța din 14.12.2005 nu le-a semnat deoarece în acel moment nu se afla în Republica Moldova fiind plecat în or. Odessa;

- la materialele cauzei nu există nici o probă care ar confirma învinuirea incriminată;

- instanța eronat a menționat în sentință că A. Rîbac anterior a fost atras la răspundere penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de apel Chișinău din 19 decembrie 2018 apelul declarat a fost admis, casată parțial din oficiu în baza art.409 alin.(2) Cod de procedură

penală sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care A. Rîbac a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal cu aplicarea art.79 Cod penal, la 3 luni închisoare.

Conform art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, definitiv i s-a stabilit pedeapsa 3 ani 1 lună închisoare.

În temeiul art.90 Cod penal, pedeapsa stabilită a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 2 ani.

Celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute.

5. În motivarea soluției adoptate Colegiul a reținut că este justă și întemeiată concluzia instanței de fond referitor la vinovăția lui A. Rîbac în săvârșirea infracțiunilor de furt și jaf incriminate prin rechizitoriu, însă, a exclus agravanta prevăzută la lit. a) de la alin.(2) art.186 Cod penal, dat fiind faptul că prin Legea nr.277-XVI din 18.12.2008 aceasta a fost exclusă.

Instanța de apel a menționat că probele prezentate de acuzatorul de stat care au fost verificate prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, au dovedit cu certitudine vinovăția lui A. Rîbac în comiterea infracțiunilor incriminate.

În continuare, soluționând chestiunea referitoare la individualizarea pedepsei Colegiul penal a stabilit că constatările instanței de fond precum că A. Rîbac anterior a fost atras la răspundere penală nu sunt confirmate prin materialele cauzei, or, din revendicarea eliberată în privința inculpatului rezultă că acesta nu a fost atras la răspundere penală.

Totodată, Colegiul a reținut că infracțiunea prevăzută de art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal a fost comisă de A. Rîbac la 04.11.2005, 06.11.2005 și 11.11.2005, iar la acea dată inculpatul era minor. Prin urmare instanța de apel a reținut în privința inculpatului circumstanța excepțională - comiterea infracțiunii în timpul minoratului.

În concluzie instanța de apel a menționat că ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al faptei, de persoana celui vinovat de circumstanțele atenuante stabilite în speță și având în vedere că infracțiunea a fost săvârșită în perioada minoratului, a stabilit lui A. Rîbac pedeapsa în baza art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal, cu aplicarea art.79 Cod penal - 3 luni închisoare.

În conformitate cu prevederile art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, lui A. Rîbac i sa stabilit definitiv pedeapsa - 3 ani 1 lună închisoare.

Totodată instanța de apel a conchis că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă fără executarea pedepsei stabilite dat fiind faptul că în speță nu au fost stabilite careva circumstanțe agravante.

5. Nefiind de acord cu hotărârile judecătorești pronunțate în speță, a declarat recursuri ordinare inculpatul, care invocând temeiurile de drept prevăzute la art.427 alin.(1) pct.5), 6), 8), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, *casarea încheierii Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28.11.2018, admiterea în temeiul art.67 alin.(2) pct.2) CPP în calitate de avocat a inculpatului A. Rîbac pe M. Sadari, ca fiind un apărător ales al acuzatului.*

În argumentarea recursurilor s-au invocat următoarele:

- toate cele 5 dosare penale din 03, 04, 06, 11 și 22 noiembrie 2005 intentate în privința lui A. Rîbac au fost falsificate. Dânsul nu a comis infracțiunile din 03, 04, 06 și 11 noiembrie 2005 deoarece nu s-a aflat în mun. Chișinău. A venit în Chișinău la 15.11.2005, din r-nul Briceni, unde a lucrat toată vara. În Chișinău s-a întâlnit cu P. Mardari și Cereșau cu care au învățat împreună la un internat și au dormit în podul unei case părăsite din s. Sălcuța;

- furtul din 22.11.2005 nu a putut fi comis de dânsul, deoarece din data de 21.11.2005 și până la 10.12.2005 s-a aflat în custodia poliției;
- cauza în prima instanță a fost examinată în lipsa inculpatului, care nu cunoștea despre aceasta și deși a fost anunțat în căutare la 04.05.2006, însă nimeni de fapt nu l-a căutat, or, în caz contrar nu ar fi putut să-și perfecteze buletinul de identitate la 19.11.2008;
- în cadrul cercetării judecătorești urmau a fi audiați în calitate de martori P. Mardari și Cereșau, care ar fi putut relata date pe care le cunosc în cauza dată;
- de la începutul urmăririi penale nu a fost asistat de interpret și nu a înțeles nimic din ceea ce se petrecea cu el, deoarece nimeni nu i-a explicat nimic;
- în cadrul urmăririi penale inculpatul a fost maltratat, iar instanța de apel a ajuns la concluzia că, odată ce A. Rîbac nu a depus o plângere în acest sens, aceste argumente sunt neîntemeiate, însă instanța nu a ținut cont că la acel moment A. Rîbac era minor și fiind adus de poliție, nu cunoștea cui trebuie să se plângă pentru a scăpa de bătaie, deci nu cunoștea cine efectiv îl putea apăra;
- la examinarea cauzei instanța de apel nu a intrat în esența cauzei, nu a stabilit când au fost primite plângerile de la părțile vătămate și când acestea au fost înregistrate în Registrele 1 și 2, nu a verificat de ce acestea au fost înregistrate cu întârziere și de ce au fost intentate cauzele penale cu întârziere după înregistrarea cererilor;
- semnăturile de la (f.d.91-110 vol. I) nu-i aparțin, iar instanța neîntemeiat a constatat că aceste semnături sunt ale lui A. Rîbac;
- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor argumentelor invocate în apel;
- decizia instanței de apel până în prezent nu i-a fost înmănată inculpatului;
- deși inculpatul cunoștea despre judecarea cauzei în instanța de apel, totuși acesta aflându-se în afara Republicii Moldova, a fost în imposibilitate să se prezinte la judecarea cauzei, deoarece prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău în privința lui A. Rîbac a fost aplicat arestul preventiv dânsul fiind anunțat în căutare spre a fi reținut și arestat, iar instanța la etapa de primire a spre examinare a apelului, era obligată - prin încheierea de punere spre rol și spre examinare a apelului să revoce măsura preventivă arestul, pentru a-i oferi posibilitatea inculpatului să participe în ședința de judecată și să prezinte probe în apărare și demonstrarea nevinovăției sale;
- instanța de apel, în conformitate cu prevederile art.345 alin.(1), (4) pct.6) CPP era obligată în ședința preliminară să soluționeze chestiunile privind măsurile preventive. Prin decizia adoptată instanța de apel totuși a revocat măsura preventivă arestul, însă prea târziu, deoarece această chestiune urma să fie soluționată la primirea și punerea pe rol a cauzei , iar inculpatului urma să-i fie asigurat dreptul la un proces echitabil, garantat de art.6 CEDO, prin oferirea posibilității să se prezinte în ședința instanței de apel cu scopul de a-și susține poziția apărării sale;
- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor argumentelor invocate în apel, în special asupra argumentelor invocate în apelul suplimentar, care a fost expediat prin intermediul oficiului poștal la 15.12.2018 (până la pronunțarea deciziei), însă a parvenit la Curtea de Apel la 03.01.2019 (după pronunțarea deciziei din 19.12.2018);
- apelul suplimentar declarat de A. Rîbac neîntemeiat a fost restituit inculpatului, or, acesta urma să fie anexat la materialele cauzei, pentru a oferi posibilitate recurentului de a face referire la acest apel în calea de atac – recursul și pentru a justifica parvenirea lui cu întârziere în instanța de apel, în circumstanțele în care în privința inculpatului era aplicată de

prima instanță măsura preventivă arestul, astfel că acesta a fost în imposibilitate de a veni pe teritoriul Republicii Moldova pentru a nu fi arestat;

- prin încheierea nemotivată și contradictorie a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28.11.2018 a fost respinsă ca nefondată cererea Vicepreședintelui Centrului Național Independent pentru investigații și Apărarea Drepturilor Omului - M. Sadari privind admiterea sa în calitate de apărător a drepturilor și intereselor lui A. Rîbac. Consideră că, M. Sadari urma să fie admis în calitate de apărător ales, în temeiul art.67 alin.(2) pct.2) CPP;

- în conținutul încheierii din 28.11.2018 instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în cererea înaintată de M. Sadari, fapt care este inadmisibil în coraport cu exigențele art.6 CEDO;

- inculpatul A. Rîbac are dreptul de a fi reprezentat în proces penal de către apărătorul său ales M. Sadari în bază de procură, care nu este avocat, însă este delegat al Organizației Obștești Centrul Național Independent pentru investigații și Apărarea Drepturilor Omului, or, în caz contrar acestuia îi va fi încălcat dreptul garantat de art.26 din Constituția Republicii Moldova, prevăzut de pct.2) alin.(2) art.67 Cod de procedură penală, art.6 par.3 CEDO „dreptul la un proces echitabil și în special dreptul la un **apărător ales**”;

- M. Sadari în calitate de Vicepreședinte a Centrului Național Independent pentru investigații și Apărarea Drepturilor Omului este și poate fi apărător al membrului acestei organizații A. Rîbac în prezentul proces penal, adică M. Sadari se încadrează expres în prevederile art.67 Cod de procedură penală și este persoană abilitată prin lege cu atribuții de apărător și întrunește toate condițiile prevăzute de Lege pentru a reprezenta și a apăra interesele legitime ale lui A. Rîbac în prezenta cauză penală, alte soluții nu pot exista la caz deoarece ar contraveni normei imperative și obligatorii prevăzute la art.67 alin.(2) pct.2) Cod de procedură penală.

5.1 La 20 mai 2019, prin intermediul poștei electronice, inculpatul a depus cerere de completare a recursului, în care suplimentar a invocat următoarele argumente:

- în speță lipsesc probe pertinente și concludente care ar confirma învinuirea incriminată;

- la poliție a fost maltratat și impus să recunoască săvârșirea infracțiunilor incriminare fiind impus să semneze tot ce i se dădea și să arate tot ce îi spuneau polițiștii;

- organul de poliție nu a dorit să audieze careva colegi de ai inculpatului din Briceni pentru a clarifica când A. Rîbac a venit în mun. Chișinău din Briceni;

- în speță nu au fost elucidate circumstanțe importante ale cauzei și anume că, la 21.11.2005 A. Rîbac a fost reținut pentru că ar fi comis un jaf la data de 03.11.2005, însă plângerea a fost depusă de către partea vătămată abia la 24.11.2005;

- de către organul de urmărire penală cauza a fost instrumentată superficial, nefiind elucidate circumstanțe importante;

- aprecierea greșită a probelor precum și neîntreprinderea tuturor măsurilor necesare pentru aflarea adevărului reprezintă încălcări esențiale a drepturilor garantate de CEDO;

- prin ne citarea inculpatului în cadrul ședințelor de judecată în instanța de fond și apel, acestuia i-a fost încălcat dreptul la apărare și dreptul la judecare a cauzei în mod echitabil.

6. Judecând recursurile ordinare declarate în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal lărgit conchide că acestea urmează a fi admise.

În drept, soluția instanței de recurs se fundamentează pe prevederilor stipulate în dispoziția art.435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit cărora judecând recursurile instanța este în drept să le admită, cu casarea totală a hotărârii atacate și cu trimiterea cauzei la rejudecare, când eroarea admisă nu poate fi corectată de instanța de

recurs la această etapă a procedurilor.

În conformitate cu prevederile art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanța de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția – temeiuri care își găsesc reflectare în decizia contestată.

Conform prevederilor art.414, 415 Cod de procedură penală, judecând apelul, instanța de apel ***este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță***, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel, ***să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, să argumenteze decizia adoptată invocând temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea sau respingerea apelului.***

Colegiul penal constată că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea prezentei cauze în ordine de apel, fiind admise erori procesuale, care nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs ordinar.

Potrivit cererii de apel declarate de inculpat (f.d.39-40 vol. II), criticându-se legalitatea și temeinicia sentinței, s-au invocat următoarele motive:

„- nu a comis infracțiunile incriminate, iar dosarul penal în privința sa a fost fabricat, deoarece A. Rîbac la momentul săvârșirii infracțiunilor incriminate nu se afla în Chișinău;

- dânsul a venit în mun. Chișinău doar la data de 15.11.2005, iar la 21.11.2005 ora 08.00 a fost reținut de colaboratorii de poliție fiindu-i incriminat că a comis sustragerile, însă a explicat că nu s-a aflat în Chișinău în perioada indicată;

- a fost impus de către colaboratorii de poliție să recunoască comiterea a 2 infracțiuni;

- în perioada cât s-a aflat la Centrul pentru minori era scos de către colaboratorii de poliție și dus la locurile unde s-ar fi comis infracțiunile, impus să semneze careva documente;

- procesele verbale din 15.12.2005 (f.d.5, 66-70, 91-95, 107-110, 118, 126-131, 145-150, 192-195, 231-234, 245 vol. I) și din 19.12.2005 (f.d.30-31 vol. I) precum și ordonanța din 14.12.2005 nu le-a semnat, deoarece în acel moment nu se afla în Republica Moldova fiind plecat în or. Odessa;

- la materialele cauzei nu există nici o probă care ar confirma învinuirea incriminată.

Lecturând decizia contestată Colegiul penal lărgit constată că, deși instanța de apel a indicat în textul hotărârii argumentele invocate de inculpat, însă nu s-a pronunțat asupra acestora, prin urmare nu și-a onorat obligația de motivare a hotărârii judecătorești impusă prin art.6§1 din Convenția Europeană, nu a formulat un răspuns detaliat la problemele esențiale ridicate de părți și nu a redat în considerentele hotărârii argumentele care au condus la pronunțarea ei.

Astfel, în decizie lipsește argumentarea privind condamnarea inculpatului atât în baza art.186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, cit și a art.187 alin.(2) lit. e), f) Cod penal, precum și analiza minuțioasă și multidirecțională a probatoriului administrat, ceea ce a dus în consecință la nesoluționarea fondului apelului declarat și adoptarea unei soluții pripite de condamnare în privința lui A. Rîbac. Este relevant de a specifica că, principala problemă pusă în discuție pe o cauză penală este vinovăția persoanei trimisă în judecată în raport cu faptele pentru care aceasta este acuzată prin rechizitoriul.

La acest capitol Colegiul penal lărgit constată, că, instanța de apel verificând probele ce au stat la baza sentinței de condamnare și anume: declarațiile părților vătămate E. Iurcu,

T. Sîli, R. Grincovici și E. Dolgopolov, nu le-a apreciat din punct de vedere al pertinentei și concludenței, la fel aceste declarații nu au fost analizate în cumul cu alte probe, or, din declarațiile pătimitilor rezultă că acestora le-au fost sustrate careva bunuri și le-a fost cauzat prejudiciu material, însă nici unul din ei nu indică la inculpatul A. Rîbac ca autor al faptelor.

În continuare, Colegiul penal lărgit constată că, deși conform procesului verbal al ședinței de judecată instanța de apel a verificat declarațiile părții vătămate Ig. Sofronovici și martorului V. Efros, însă în partea descriptivă a deciziei contestate instanța de apel nu numai că nu a făcut nici o analiză a acestor probe, dar nici nu a desfășurat conținutul declarațiilor părții vătămate și martorului menționat, nefiind clar ce confirmă aceste probe, au fost ele admise sau respinse.

Tot aici, dar în alt context, Colegiul penal lărgit reține că potrivit deciziei adoptate, instanța de apel la judecarea apelului declarat a comis o eroare de drept procedural, în sensul încălcării dispozițiilor imperative ale art.414 alin.(2) Cod de procedură penală, din care rezultă că, instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal, precum și aliniatul (6) al aceluiași articol, care stipulează că, instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probe cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal.

Analizând conținutul procesului verbal al ședinței de judecată a instanței de apel (f.d.140-141 vol. II) nu se atestă că instanța ar fi cercetat în calitate de probă încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 04.05.2006 prin care s-a dispus disjungerea cauzei penale în privința lui A. Rîbac și P. Mardari și sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 04.05.2006 pronunțată în privința lui P. Mardari, însă conform deciziei adoptate, instanța de apel și-a întemeiat concluziile privind vinovăția lui A. Rîbac pe aceste acte judecătorești, care n-au fost obiect de verificare la judecarea apelului declarat.

La fel, Colegiul penal lărgit tine să menționeze că instanțele ierarhic inferioare nu au examinat și nu au supus verificării versiunea inculpatului, potrivit căreia la momentul săvârșirii infracțiunilor incriminate nu se afla în Chișinău, iar la urmărirea penală a fost impus de către colaboratorii de poliție să recunoască faptul că a comis 2 infracțiuni.

Generalizând cele menționate anterior Colegiul penal lărgit conchide că, instanța de apel pripit, a susținut poziția instanței de fond în ce privește aprecierea probelor, acceptând concluzii de ordin general, cu privire la vinovăția inculpatului.

În cazul dat, instanța de apel urma să-și expună punctul său de vedere asupra fiecărei probe în raport cu motivele invocate în cererea de apel, în baza evaluării proprii, juste, a probelor administrate în cursul urmăririi penale, a celor readministrare în condiții de oralitate, nemijlocire și contradictorialitate la etapa cercetării judecătorești și a celor administrate, cu respectarea dreptului la apărare al părților, în această fază procesuală, și ca urmare corect să rețină starea de fapt.

Având la bază raționamentele expuse, Colegiul penal lărgit conchide că, instanța de apel la examinarea cauzei nu a cercetat probele prezentate de către partea acuzării sub toate aspectele, nu le-a verificat și analizat prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu -din punct de vedere al coroborării acestora, nu și-a motivat corespunzător soluția adoptată. De asemenea, instanța de apel nu a făcut o analiză minuțioasă a chestiunilor de fapt criticate de părți, astfel nu a soluționat fondul apelului declarat.

Or, pentru corectitudinea judecării prezentei cauze este important de a analiza

minuțios toate probele acumulate în dosar, întrucât aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, iar justa apreciere a acestora contribuie la elucidarea adevărului și la echitatea procedurii desfășurate pentru toate părțile la proces.

Prin urmare, instanța de apel a admis încălcarea art. 6§1 al Convenției Europene, potrivit căruia - „... orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, (...) a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptată împotriva sa”. În particular, instanța de apel nu a respins argumentat toate alegațiile inculpatului A. Rîbac invocate în cererea de apel și nu a formulat o motivare corespunzătoare vis-a-vis de chestiunile care au importanță decisivă în cauză.

Cu privire la alegațiile din recursuri, referitoare la presupus drept a lui M. Sadari de a participa în calitate de avocat (apărător ales), Colegiul penal lărgit consideră argumentată încheierea instanței de apel, inculpatul urmând să fie apărat de către un avocat ales de către A. Rîbac, sau desemnat din oficiu, care să dețină licența respectivă.

Pe cale de consecință, toate cele consemnate supra au conturat opinia Colegiul penal lărgit că, în cauza deferită judecării, la etapa examinării apelului instanța a admis erori de drept prevăzute de art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, respectiv decizia instanței urmează a fi casată integral, cu remiterea cauzei la rejudecare.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art.436 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe argumentat și în strictă conformitate cu prevederile legii penale și procesual-penale asupra tuturor circumstanțelor de fapt ale cauzei și să tina seama de cele punctate în prezenta decizie, să verifice și să aprecieze probele administrate, să le dea o apreciere corespunzătoare cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, să înlătore omisiunile admise și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art.417 Cod de procedură penală.

În conformitate cu prevederile art.434, 435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursurile ordinare declarate de către inculpatul Rîbac Andrei, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2018, în cauza penală în privința lui **Rîbac Andrei** și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanța, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integral la 08 august 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac

Nadejda Toma

Victor Boico